

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoP/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514203798
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8514203798.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci starostlivosti súdu o mal. C. N., nar. XX.X.XXXX trvale bytom u otca, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, dieťa rodičov JUDr. N. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. G. XXX, toho času bytom P. XX, I. a JUDr. A. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. G. XXX, toho času bytom V. XX E. - B., o protinávruhu otca mal. dieťaťa, v konaní o vydanie predbežného opatrenia, o odvolaní matky JUDr. A. N. a kolízneho opatrovníka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4P/126/2014-65 zo dňa 07.07.2014 takto jednohlasne

rozhodol:

M e n í uznesenie súdu 1.stupňa tak, že návrh otca na vydanie predbežného opatrenia zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa dočasne zveril mal. C. N., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti otca JUDr. N. N., nar. XX.XX.XXXX, ktorý bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok, až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Ďalším výrokom vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Právne svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvého stupňa ust. § 74 ods. 1, § 75 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6 a 8, § 102 ods. 1, § 76 ods. 1 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.) a ust. § 24 ods. 4 Zákona rodine.

Súd prvého stupňa po preskúmaní podaného návrhu a listinných dôkazov dospel k záveru, že v danom prípade je dôvod a aj potreba dočasnej úpravy pomerov mal. C. v jeho záujme v zmysle § 75 ods. 2 O.s.p., a to jeho zverením do dočasnej starostlivosti otca.

Súd prvého stupňa sa oboznámil so Znaleckým posudkom č. 1/2014 zo dňa 28.01.2014 a Doplnkom k znaleckému posudku č. 11/2014 zo dňa 21.05.2014 vypracovaných znalcom z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, poradenská psychológia Mgr. E. E. v konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa sp. zn. 2P/38/2014 predmetom ktorého je rozvod manželstva a úprava rodičovských práv a povinností k mal. C. a mal. C. na čas po rozvode.

V doplnku k znaleckému posudku znalec zodpovedal aj na otázku, „V prípade, ak by bol mal. C. zverený do starostlivosti iba jedného z rodičov, ktorého rodiča a z akých dôvodov by ste uprednostnil?“ znalec odpovedal, „V prípade zverenia mal. C. do starostlivosti iba jedného z rodičov, by som uprednostnil osobu otca napriek odporúčaniam uvedeným v znaleckom posudku č. 1/2014. Ako som vyššie uviedol, po opätovnej analýze rodinnej situácie, hodnotím ako prioritu pri mojom odporúčaní stabilizáciu výchovného

prostredia u dieťaťa (vytvorenie a udržanie si stabilného domova, ktorý má dieťa vytvorený v bydlisku otca - rovesnícke vzťahy, vzťahy so širšou rodinou) a udržanie a rozvíjanie vzťahu maloletého C. s otcom, ktorého dieťa preferuje, identifikuje sa s ním a ktorého význam bude pre dieťa v ďalších vývinových obdobiach rásť.“

Ďalej znalec skonštatoval, že s veľkou pravdepodobnosťou psychologický prínos striedavej osobnej starostlivosti rodičov bude pre mal. C. menší ako jeho zverenie do starostlivosti jedného z rodičov. Toto riešenie hodnotil ako pre dieťa menej zaťažujúce, aj s ohľadom na blížiaci sa proces zaškoľovania dieťaťa.

Súd prvého stupňa sa tiež oboznámil s aktuálnymi správami o rodinných, bytových a sociálnych pomeroch predložených kolíznym opatrovníkom do spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 2P/38/2013. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, zo dňa 30.06.2014 vyplýva, že mal. C. nastúpi od septembra 2014 na povinnú školskú dochádzku, preto nie je vhodné pre jeho osobnostný rast a psychický vývoj, aby navštevoval dve základné školy. Navrhol, aby mal. C. deti boli zverené do osobnej starostlivosti ich matky. Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov v správe zo dňa 27.06.2014 uviedol, že obaja rodičia majú vo svojich domácnostiach vytvorené vhodné podmienky na zabezpečovanie starostlivosti o deti, obidvaja sa dokážu o deti postarať a deti majú vytvorený k obidvom rodičom silný citový vzťah. Ďalej uviedol, že rešpektuje doplnok k znaleckému posudku č. 11/2014 a navrhuje rozhodnúť v zmysle uvedeného posudku.

Potrebu dočasnej úpravy, vo forme dočasného zverenia mal. C. do osobnej starostlivosti otca, ktorý ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok súd videl predovšetkým v tom, že rodičia nevedia medzi sebou k dostatočným spôsobom komunikovať a dohodnúť sa na realizácii rodičovských práv a povinností, tak aby to bolo jednoznačne v záujme mal. C.. Je totiž treba predchádzať tomu, aby si vzájomne rodičia brali maloleté dieťa bez vzájomnej dohody do osobnej starostlivosti.

Nepochybne je v záujme mal. C. stabilizovať jeho výchovné prostredie do právoplatného rozhodnutia jednak v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu a jednak v konaní o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode. Stabilizáciu výchovného prostredia a zároveň aj čiastočné nastavenie pravidiel pri výkone rodičovských práv a povinností súd videl aj v tom, že mal. C. je vo veku, kedy má od septembra 2014 nastúpiť do školy. Ide o dôležitý krok v jeho živote ako aj v psychickom vývoji. Mal. C. sa bude musieť adaptovať na nové prostredie a nových ľudí. Bude musieť riešiť nové životné situácie a prispôbovať novým pravidlám, ktoré s nástupom do školy a s režimom v nej automaticky prichádzajú. Taktiež si bude budovať nové medziľudské vzťahy a bude si vytvárať nové priateľstvá s novými spolužiakmi. Súd prvého stupňa vzhľadom na takto vzniknutú situáciu sa priklonil názoru uvedenému v znaleckom posudku a jeho doplnku a zveril mal. C. do osobnej starostlivosti jeho otca.

Súd prvého stupňa ďalej konštatoval, že zväžil, že v konaniach účastníkov konania, ktoré prebiehajú na Okresnom súde Stará Ľubovňa je skoré definitívne právoplatné rozhodnutie zatiaľ otáznе, a to vzhľadom na aktivitu účastníkov konania, termíny v nich stanovené, ako aj lehoty stanovené procesnými predpismi.

To, že neupravoval styk matky s mal. C. odôvodnil súd prvého stupňa vzhľadom na skutočnosť uvedenú v návrhu otca mal. C. dieťaťa, a to že medzi otcom mal. C. dieťaťa a matkou mal. C. dieťaťa je konkludentná dohoda ohľadne „podelenia“ si školských prázdnin, kedy si deti mienia striedať po dvoch týždňoch, pričom prvé dva týždne „začínajú“ deti v I.. Tiež vzhľadom na skutočnosť, že styk mal. C. s jeho matkou ako aj styk otca s mal. C. deťmi, teda mal. C. a mal. C. ako aj ich stretávanie navzájom bude od septembra, pokiaľ nedôjde k dohode medzi rodičmi, potrebné upraviť aj vzhľadom na ich nástup do školy a s tým súvisiacimi povinnosťami.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa v súlade s ust. § 146 ods. 1, písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože ide o konanie, ktoré možno začať i bez návrhu.

Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie matka maloletého C.. Považuje ho za nedôvodné a nezákonné. Súd prvého stupňa v podstate sám sebe odporuje, keď na jednej strane považuje základný dôvod rozdelenia detí, stabilizáciu výchovného prostredia a na druhej strane sám poukazuje na náročnosť takéhoto zverenia mal. C. do osobnej starostlivosti otca, keď mal. C. musí prekonať a adaptovať sa na nové prostredie a na nových ľudí, teda inými slovami povedané bude vytrhnutý z prostredia, v ktorom žil pri matke, kde bol zvyknutý, ktorá sa o neho vzorne starala a musí sa adaptovať na celkom nové prostredie a na nových ľudí, pričom hlavný dôvod na vydanie predbežného opatrenia v podstate spočíva iba v tom, že rodičia sa nevedia dohodnúť. Takýto dôvod v ustanovení o vydaní predbežného opatrenia v Občianskom súdnom poriadku neexistuje. Ide o nelogické a rozporuplné tvrdenia súdu, ktoré v skutočnosti nie sú v záujme maloletého dieťaťa, ale v záujme niekoho iného dosiahnuť za každú cenu svoje víťazstvo v predmetnom konaní bez ohľadu na to ako týmto bude poznačené maloleté dieťa. Matka poukázala na rozhodnutie R 45/1996 s tým, že súd musí zistiť aký majú rodičia vzťah k deťom a ako sa o ne doposiaľ starali. Delenie súrodencov z dôvodu zotrávania rodičov na protichodných návrhoch nie je v záujme maloletých detí. V záujme oboch maloletých detí je zachovávanie súrodeneckých väzieb, čo v danom prípade súd v napadnutom uznesení hrubo porušil. V tomto smere poukázala matka na rozhodnutie I. ÚS 279/06.

Dňa 13.05.2014 podala návrh na vydanie predbežného opatrenia. Súd uznesením č.k. 2P/4/2014-27 zo dňa 23.01.2014 rozhodol tak, že konanie zastavil. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 6CoP/7/2014-78 zo dňa 05.06.2014 rozhodol tak, že uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Do dnešného dňa nemá matka rozhodnutie o svojom návrhu. Otec podal protinávrh k návrhu matky na vydanie predbežného opatrenia až dňa 30.06.2014. Uznesením súdu, voči ktorému sa matka teraz odvoláva bolo už dňa 07.07.2014 rozhodnuté. Teda na jednej strane návrh matky, ktorý podala v mesiaci január 2014 bol neakceptovateľný zo strany súdu, na druhej strane o protinávruhu, ktorý podal otec maloletého dieťaťa dňa 30.06.2014 je promptne rozhodnuté dňa 07.07.2014. Matka poukázala na ust. § 153 ods. 1 O.s.p. s tým, že súd prvého stupňa oprel svoje rozhodnutie o otcove nepravdivé tvrdenia, hoci zo spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 2P/38/2013, kde prebieha konanie o rozvod manželstva jednoznačne vyplýva, že tieto tvrdenia otca sú nepravdivé a na ktoré viackrát poukázala v konaní. Rozhodne nemožno považovať návratom dieťaťa do pôvodného prostredia miesto v I., kde je dieťa, keď je s otcom, nakoľko nie je totožné ani miesto, ani osoby pôvodného prostredia. Predtým ako sa matka presťahovala do E. syn nebýval v I., ale v N. G. od svojich 10 mesiacov do 5 rokov. Momentálne zvykne byť, keď je u otca v mieste s ktorým sa oboznámil koncom roku 2013, ide o byt manželovej milienky a takisto je v tomto prostredí úplne nová osoba, doteraz v živote cudzí človek. Navyše cez víkendy, keď dcéra nie je u otca chodievajú syn k rodičom otcovej milienky do L.. To sú pre mal. C. úplne nové osoby a miesta v jeho živote. Ďalej uviedla, že v konaní 2P/4/2014 na strane 3 a 4 poukázala na to, že s otcom detí vonkoncom nenašla spôsob dočasného delenia starostlivosti ako i na to ako došlo k tráveniu jesenných a polovice vianočných prázdnin detí u otca bez jej vedomia napriek jej nesúhlasu a inej dohode. Jediné čo mohla urobiť pre nápravu situácie bolo opätovné podanie návrhu na vydanie predbežného opatrenia, pretože otec svojim sebeckým konaním surovo oddelil súrodencov. O konkludentnej dohode ohľadne podelenia si školských prázdnin so striedaním detí po dvoch týždňoch otec žiaľ len píše vo svojom protinávruhu na vydanie predbežného opatrenia. V praxi to prebieha tak, že si detí vzal z E. 27.06.2014 a do 04.08.2014 nemohla byť matka spolu so synom. Otec ústavný činiteľ zavádzal súd vo svojom protinávruhu, aby dosiahol, že sa styk matky s maloletým synom neupraví. V čase kedy uplynuli dva týždne bol ešte s deťmi v F.. V záujme ušetrenia detí od toľkého cestovania ho matka pýtala, aby deti odovzdal niekde cestou z F., napríklad v E., ale nestalo sa tak. Deti si mohla vyzdvihnúť až 14.07. o 13,00 hod. v I. po pojednávaní o rozvodovom konaní v C. L.. Vzhľadom k tomu, že zo zdravotných dôvodov sa nemohla zúčastniť pojednávania poprosila rodičov, aby išli po deti do I.. V ten deň o 10,59 hod. otec matke napísal, že určite vie o predbežku, ale všetko samozrejme platí ďalej podľa dohody. Po pravdivej odpovedi, že o žiadnom predbežnom opatrení nevie, zatiaľ jej nebolo doručené zrazu zmenil názor a do času trvania 2-týždňovej dovolenky jej odmietol dať maloletého syna, iba ak splní niekoľko podmienok vymyslených 14.07.2014 hodinu a pol pred odovzdaním detí, kedy už deti mali byť podľa dohody 3 dni s matkou. Dcéru si mohla prevziať od svokra 16.07.2014, čiže otec počas letných prázdnin pokračuje v delení súrodencov. Aby mohla byť so synom, najprv dal podmienku prevzatia predbežného opatrenia.

Keď bolo predbežné opatrenie prevzaté, tak jej napísal, že s maloletým synom bude môcť byť až po právoplatnosti predbežného opatrenia. Pritom súd v uznesení o predbežnom opatrení pripomína, že rodič, ktorý má dieťa v osobnej starostlivosti nemá odmietať výchovné pôsobenie druhého rodiča a otec ho odmieta už aj v čase, kedy ešte predbežné opatrenie nebolo vykonateľné. Už vyše 5 týždňov nemohli byť spolu so synom. Otec akceptuje len časť rozhodnutia, ktoré mu vyhovuje. Je evidentné, že aj syn sa pýta otca kedy bude s matkou. Keď mal. C. nemá meniť vzťahy s najbližšími, tak predsa nemôže byť v I.. Snáď milienka otca mal. C. a starí rodičia nie sú pre neho bližší ako vlastná mama a sestra. Kolektív dieťaťa sa prechodom z materskej školy do základnej zmení a mal. C. sa so žiadnym z rovesníkov nestretáva, ani nenavštevuje mimo materskej školy. V E. má možnosť byť s deťmi aj mimo školy či už so sestrou alebo s bratrancom a sesternicou. Okresný súd v Starej Ľubovni pochybil, keď uznesením č.k. 2P/4/2014-27 zo dňa 23.01.2013 o návrhu matky rozhodol tak, že konanie zastavil. Tým umožnil otcovi vyvolať zhoršenie psychickej stability dieťaťa. On ho vytrhol zo stabilného výchovného prostredia a zároveň tým rozdelil súrodencov. Predbežné opatrenie, ktoré matka týmto odvolaním napáda vôbec nerieši druhé maloleté dieťa, teda dcéru C., hoci mu je evidentne známe z podaní za uplynutí rok, že sa rodičia nevedia dohodnúť. Otcove tvrdenia ohľadom tikov, zakoktávania sa, pomočovania atď. u mal. C. sú opakované, ničím nepodložené nepravdy. Matka predložila súdu správu z psychologického vyšetrenia mal. C. z 10.07.2013, čiže z obdobia pred odsťahovaním z I. a okrem iného sa v nej uvádza, že dieťa je toho času s neurotickým regresom, autoagresivitou a vyššou intrapsychickou tenziou v prežívaní. Maloletý má strachové a úzkostné reakcie, tiky, poruchy správania ako prevažujúca reakcia na exogénnu záťaž v rodine. Z poslednej správy súdom ustanoveného kolízneho opatrovníka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave zo dňa 30.06.2014 jednoznačne vyplýva opätovné živé obvinenie matky otcom detí o tom ako s deťmi matka rieši súdne podania a konania, keďže dcéra bez prítomnosti matky uviedla, že mamka ich vôbec nezaťahuje do problémov rodičov. Syn je smutný a plače aj pri odchode z E. od matky k otcovi a hovorí matke, že mu bude chýbať. Plač pri odchode od otca trvá pár sekúnd. Matka spochybnila zabezpečenie stability a pokoja otcom dieťaťa, pretože ho označila za človeka, ktorý mení partnerky a sám nevie čo chce. Počas rozvodového konania niekoľkokrát zmenil čo vlastne žiada od súdu. Chce obe deti zveriť sebe, potom chce obe deti do striedavej starostlivosti, chce len syna do striedavej starostlivosti, chce len syna zveriť sebe. V návrhu na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 12.08.2013 napísal, že je ochotný v záujme zabezpečenia striedavej výchovy a delenej starostlivosti o deti sa presťahovať. V návrhu na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 11.09.2013 žiadal súd, aby nariadil matke zabezpečiť návrat maloletých detí do N. G.. Vo svojom návrhu na vydanie predbežného opatrenia z januára 2014 mala matka poukázať na to ako otec opakovane vyzdvihuje deti zo školy a z predškolského zariadenia bez toho, aby vopred o tom matku informoval vhodným spôsobom a súd to vyriešil tak, že predbežne zveril dieťa otcovi. Z toho matke vyplýva, že dieťa súd zveruje rodičovi, ktorý robí problémy, aby ich tým eliminoval. Uznesenie o predbežnom zverení syna sa opiera o závery znaleckého posudku a jeho doplnku, ktorý nemožno brať do úvahy, keďže sú protirečivé a nejednoznačné. Aj súdu po jeho prečítaní musí byť evidentne jasné, že znalecká činnosť žiaľ nebola vykonaná riadne, nestranné a nezaujaté. Matka poukázala na komentár PhDr. K. N., renomovanej bývalej znalkyne k predmetnému znaleckému posudku, ktorý je obsahom minimálne jedného zo spisov, s ktorým sa súd oboznámil pred vydaním predbežného opatrenia. Na Ministerstve spravodlivosti SR sa už prešetruje sťažnosť na znalca pri výkone znaleckej činnosti. Uznesením súdu nemá matka ani syn istotu, že aspoň dva vikendy v mesiaci budú môcť byť spolu. Uznesením vytvoril súd otcovi priestor na šikanózne správanie tak, aby 6-ročný syn, ktorý polovicu života strávil 24 hodín denne so svojou matkou počas jej materskej a rodičovskej dovolenky vôbec nemohol byť so svojou matkou a matka so svojim maloletým synom. Samotné napadnuté rozhodnutie súdu je v rozpore i s Deklaráciou práv dieťaťa prijatou OSN dňa 20.11.1959 bod 2 a bod 6. Matka poukázala i na Dohovor o právach dieťaťa, ktorého zmluvnou stranou je aj Slovenská republika, čl.3 ods.1. Zároveň poukázala aj na rozhodnutie R 45/1970 s tým, že niekedy aj keď výnimočne bude oddelená výchova maloletých detí, súrodencov vhodnejším opatrením a to napríklad vtedy, ak maloleté deti tých istých rodičov vyrastajú už dlhšiu dobu oddelene a privykli rôznemu výchovnému prostrediu. Popríklad ak oddelená výchova nepovedie k strate vzájomného sústavného kontaktu maloletých detí a prispeje k úprave vzťahov rodičov a k uľahčeniu výchovného prostredia oboch rodičov na spoločné deti. V danom prípade nie sú ani zďaleka splnené tie najzákladnejšie podmienky oddelenia výchovy súrodencov, ktorí doposiaľ stále vyrastali spolu v jednej rodine a sú navzájom citovo úzko spojení. Preto matka žiadala uznesenie zmeniť a protinávrh zamietnuť.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal odvolanie i kolízny opatrovník Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava. Navrhol, aby bolo rozhodnutie zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie.

Namietal neúplné zistenie skutkového stavu veci, pretože súd nezohľadnil navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Podľa názoru kolízneho opatrovníka v odôvodnení uznesenia nie sú zohľadnené správy zo šetrenia pomerov v domácnosti vykonané Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, odborom sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, referát Bratislava II. Zo správy zo dňa 16.10.2013 vyplýva, že deťom sa v E. páči, na nový kolektív a kamarátov si veľmi ľahko zvykli. Maloleté deti počas pohovoru uviedli, že sú tu spokojné. C. uviedol, že veľmi rád chodí do škôlky, má tam kamarátov. V správe bolo uvedené, že kolízny opatrovník navrhuje, aby maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matke. Ide o prílohu zo dňa 16.10.2013. Zo správy zo dňa 08.01.2014 je zrejmé, že mal. C. sa cíti v prítomnosti matky bezpečne. Bolo vidieť, že medzi matkou a dieťaťom je vypestovaný silný citovaný vzťah. Na základe šetrenia pomerov v domácnosti a pozorovania maloletých detí a vzhľadom k tomu, že nie je prejavovaná vôľa na dohodu oboch rodičov bolo navrhnuté súdu, aby návrhu matky o zverenie maloletých detí do jej starostlivosti vyhovel. Ide o prílohu zo dňa 08.01.2014. Dňa 30.06.2014 bola vypracovaná správa, ktorá bola predložená kolízny opatrovníkom do spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa sp.zn. 2P/38/2013. Táto nebola posúdená komplexne, iba čiastočne. Kolízny opatrovník dal do pozornosti, že mal. C. uviedla, že si želá, aby C. bol s ňou. Musí byť s ňou, lebo ho má veľmi rada, sú súrodenci. Aj v tejto správe bolo navrhnuté zverenie maloletých detí C. a C. do osobnej starostlivosti matky. Kolízny opatrovník namietal dočasné zverenie do osobnej starostlivosti otca maloletého s tým, že druhý rodič stráca svoje rodičovské práva a povinnosti tým, že bolo rozhodnuté, aby súd neupravoval styk, čo je v rozpore s Dohovorom o právach dieťaťa aj inými právnymi ustanoveniami. Kolízny opatrovník zastáva názor, že dočasné zverenie mal. C. do osobnej starostlivosti nie je najvhodnejšie pre záujem mal. dieťaťa. Ďalším z dôvodov odvolania kolízneho opatrovníka bolo, že súd nezaslal kolíznemu opatrovníkovi doplnok k znaleckému posudku č. 11/2014 zo dňa 21.05.2014 vypracovaný znalcom Mgr. E. E.. Tým nebolo kolíznemu opatrovníkovi umožnené sa s predmetným doplnkom oboznámiť.

K odvolaniu matky podal vyjadrenie otec mal. C.. Uviedol, že je možné sa v plnej miere s rozhodnutím stotožniť. Toto bolo náležité a logicky zdôvodnené, pričom zodpovedá aktuálnemu právnemu, či skutkovému stavu. Preto navrhol, aby odvolací súd uznesenie v celom rozsahu potvrdil. Poukázal na to, že po podaní návrhu na rozvod manželstva ostal v blízkosti detí a podieľal sa na starostlivosti o ne. Následkom toho, že matka svojvoľne a v priamom rozpore so záujmami oboch detí sa s nimi presťahovala bez vedomia otca a proti jeho vôli do E., sa hľadá zrazu riešenie, ktoré by čo najmenej zasiahlo detí, pričom je nespochybniteľné - už v znaleckom posudku vypracovanom v konaní o rozvod z decembra, že dcéra C. je rovnako naviazaná na otca i mamu, a že syn C. je výrazne naviazaný na otca. Uvedený prípad je smutným dôkazom rodovej diskriminácie. C. prakticky od Vianoc 2013 a pravidelne od januára 2014 žil 16 dní z 28 dní v mesiaci v domácnosti s otcom a jeho partnerkou, s ktorou majú vynikajúci vzťah. Stabilné prostredie neznamená automaticky, že musí žiť len so svojím biologickým rodičom, ale môže byť pre dieťa prínosom, že žije s partnerom svojho biologického rodiča a spolu predstavujú rodinu, ktorá mu vytvára pohodové prostredie bez prenášania stresov z rozvodu, pričom napriek tomu, že matka vo svojom návrhu označuje partnerku ako milenkú, syn C. ich s partnerkou oslovuje ako rodičov. Otec má za to, že aj keď teraz nie právne, ale faktickým životom predstavujú pre syna C. koncept rodiny, ktorú tak potrebuje, a preto pri akceptácii partnerky v ich vzťahoch je pre C. toto prostredie podnetnejšie ako život s matkou, kde prirodzene nemá oba vzory správania sa (mužský a ženský). Rovnako nemožno opomenúť vzájomný intenzívny vzťah mal. C. s otcovým otcom, ktorého miluje a s ktorým v blízkej súčinnosti vyrastal doposiaľ. C. je v otcovom prostredí úprimne šťastný a spokojný. Plne si rozvinul úprimné vzťahy aj s blízkou rodinou partnerky, čo pre neho môže byť len prínosom. Nevie sa dočkať školy, ba dokonca počas rannej, či večernej modlitby ako prvú prosbu uvádza, že tu chce chodiť do školy (myslí tým I.). Často najmä po telefonátoch s matkou hovorí ako super, že tu pôjde do školy, že tomu neveril, že sa bál, že pôjde do školy v E.. Syn má s matkou pravidelný telefonický kontakt raz za dva až štyri dni podľa toho, kedy matka zavolá, alebo C. sa má chuť so sestrou či matkou porozprávať. Súd styk s mal. C. s matkou neupravoval, preto otec tým, že doposiaľ syn nebol na prázdniny u matky, žiadnu súdom uloženú povinnosť neporušil. Zo strany otca nie je žiaden problém, aby sa syn stretával osobne s matkou. Otec sa však chcel vyhnúť situácii, kedy by si matka syna svojvoľne nechala u seba, ako urobila úspešne bez sankcie pred rokom, kedy mu nielenže bránila v styku so synom a dcérou až do okamihu, kedy C. nastúpil do škôlky a C. do školy v E., ale ho i s jeho sestrou svojvoľne presťahovala do E.. Od matky detí svojím doterajším postojom chcel dosiahnuť iba to, aby rešpektovala právne riešenie sporu a akceptovala nateraz daný právny stav, a teda v konečnom dôsledku aby mal syn i otec istotu, že sa syn vráti po pobyte u matky do I..

Ďalej otec opisuje, ako a kedy prevzala matka predbežné opatrenie a zároveň, že ju požiadal, aby mu zaslala C. preukaz poistenca a uviedla, ktorý lekár má jeho zdravotnú kartu, či už všeobecný alebo zubár. Matka maloletého na jeho opätovné naliehania o zaslanie preukazu poistenca, či potrebných informácií nereagovala, ale dožadovala sa odovzdania C. na celý zvyšok prázdnin. Otec vyčíta matke, že nebola ochotná dať jedinú záruku, že mal. C. vráti. Aj napriek tomu, že matka situáciu vykresľuje spôsobom, že už niekoľko týždňov nebola so synom a že u nej nemohol tráviť prázdniny, je paradoxné, že ani raz neprejavila záujem, žeby prišla syna aspoň pozrieť na pár hodín priamo do I.. Uvedené je úplným opakom správania sa otca a záujmu o deti, kedy využíval každú možnosť byť s nimi po tom, čo ich matka odsťahovala a niekedy to bolo len pár hodinová návšteva. Otec videl, čo matka svojím odsťahovaním urobila najmä synovi, ktorý mal tiky, zajakával sa a pomočoval. Tiky a zajakávanie má na videu v mobilnom telefóne, avšak z úcty voči súkromiu detí ho doposiaľ nedal do spisu. Počas uplynulých 12 mesiacov, kedy chodieval za deťmi do E. na víkendy a neskôr ich privádzal a odvážal sám na víkendy do I. za pomoci svojich najbližších, mohol od decembra/januára konečne splniť C. sen, a to, aby mohol byť aj s otcom v I. dlhší čas a tu chodiť do škôlky. C. mohol navštevovať dve škôlky a mohla byť daná aspoň fakticky striedavá výchova. Dnes je už ale situácia iná, C. nastupuje do školy v I. a veľmi sa na ňu teší. Akákoľvek forma striedavej výchovy na takú vzdialenosť je v C. prípade od septembra nemožná a nie je v jeho záujme. Znalec, ktorý bol pribratý v konaní o rozvod vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 2P 38/2013 jednoznačne uviedol, že v prípade zverenia C. iba jednému z rodičov by uprednostnil otca, kde znalec na inom mieste uvádzal, že C. by prežíval ako väčšiu psychickú záťaž nedostatok stretávaní sa, resp. odlúčení od otca, prítomnosť ktorého ho upokojuje. Uvedené závery nie sú len teoretickým súdom, ale plne anticipujú každodennú realitu, ktorú prežíval C. za posledných 9 mesiacov. Uvedenému zodpovedá i vyjadrenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prešove, ktorý bol opakovane na návšteve v domácnosti otca a vyjadril to práve v správe zo dňa 27. 6. 2014, že rešpektuje doplnok k znaleckému posudku č. 11/2014 a navrhuje rozhodnúť v zmysle posudku. Za danej situácie niet žiadnych dôvodných pochybností alebo podkladov, ktoré by mohli privodiť iné rozhodnutie vo veci vydania predbežného opatrenia, pričom potreba stabilného výchovného prostredia je vysoko aktuálna.

Pokiaľ ide o vyjadrenie matky, že podala sťažnosť na znalca, uvedené, pokiaľ nie je rozhodnuté, žeby znalec porušil svoje povinnosti vo vzťahu k znaleckému skúmaniu, nie je dôvodom spochybnenia jeho záverov. Matka už od počiatku nespochybňovala závery znalca voči C. a len voči C., pričom znalec vo svojom skúmaní používal rovnaké metódy vo vzťahu ku všetkým probantom. Je absolútna lož, žeby sa v I. C. pomočil. Uvedené tvrdenie je hrubo lživé a nepravdivé. C. sa pomočoval najmä v auguste a septembri 2013, pričom to bol dôsledok matkinho necitlivého odsťahovania detí a ich odstrihnutia od otca, čo sa u C. upokojilo až s pravidelným kontaktom s otcom. V súčasnosti C. prežíva pocity spokojnosti a pokoja. V žiadnej zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, či Materskej školy na ulici E. v I. z júna toho roku nie sú uvedené akékoľvek psychologické problémy syna s prežívaním v domácom prostredí u otca. Ustanovenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava za kolízneho opatrovníka v tomto konaní o vydanie predbežného opatrenia je absurdné nielen vzhľadom na samotné predbežné opatrenie, ale aj na tú skutočnosť, že mal. C. má obvyklý pobyt od decembra/januára v I. na ulici P. XX. Zdržiava sa tu 16 z 28 dní. Záverom otec opätovne zdôraznil, že absolútne nemá ani v súčasnosti, ani do budúcnosti záujem brániť v styku matky so synom, avšak vzhľadom na správanie matky v súčasnosti a najmä v minulosti je nevyhnutné, aby bola v čo najkratšom čase právoplatne upravená osobná starostlivosť o maloletého C. tak, ako rozhodol napadnutým uznesením Okresný súd Stará Ľubovňa. Otec mal matke opätovne písať, že keď bude mal. C. navštevovať Základnú školu v I. a C. Základnú školu v E., aby jeden víkend v mesiaci išiel C. do E. a o dva týždne C. do I., aby mohli byť deti počas týchto víkendov spolu. Na to matka vôbec nereagovala.

Odvolací súd na základe podaných odvolaní preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie matky i kolízneho opatrovníka sú dôvodné.

Podľa ust. § 102 ods. 1 O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz. V záujme

maloletého dieťaťa môže súd po začatí konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých na návrh nariadiť predbežným opatrením účastníkovi, aby do času rozhodnutia vo veci úpravy pomerov maloletého dieťaťa zabezpečoval osobnú starostlivosť o dieťa, ktoré je v čase podania návrhu umiestnené v zariadení na výkon rozhodnutia súdu. Ak súd rozhoduje o predbežnom opatrení podľa druhej vety, o návrhu na predbežné opatrenie rozhodne najneskôr do 30 dní od podania návrhu; ustanovenia § 75 až 77 sa použijú primerane.

Podľa ust. § 76 ods. 1 písm. b) O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd; alebo do striedavej osobnej starostlivosti,

Možno prisvedčiť súdu prvého stupňa, že účelom predbežného opatrenia je dočasná úprava pomerov účastníkov konania. Z dočasného charakteru predbežných opatrení skutočne vyplýva, že pred ich nariadením nemusí súd zisťovať všetky okolnosti, ktoré sú potrebné pre vykonanie meritórneho rozhodnutia. Predbežné opatrenie plní funkciu okamžitej i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov účastníkov.

Odvolačný súd súhlasí i s konštatovaním súdu prvého stupňa, že v každej veci týkajúcej sa potreby dočasnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa dominuje záujem maloletého dieťaťa. Ak je teda nariadenie predbežného opatrenia v záujme mal. dieťaťa, nemusí byť nevyhnutne súčasne splnená aj podmienka naliehavosti potreby dočasnej úpravy. Súd skutočne musí pristúpiť k nariadeniu predbežného opatrenia len v prípade, ak riešenie situácie neznesie odklad alebo v prípade, ak je úprava predbežným opatrením v záujme mal. dieťaťa.

Odvolačný súd však na rozdiel od súdu prvého stupňa má za to, že v danom prípade nie je dôvod a potreba dočasnej úpravy pomerov iba maloletého C. tak, ako to urobil súd prvého stupňa zverenie iba jedného zo súrodencov do dočasnej starostlivosti otca.

Na Okresnom súde Stará Ľubovňa prebieha na návrh otca konanie vedené pod sp. zn. 2P 38/2013 vo veci rozvodu manželstva a úpravy práv a povinností k mal. deťom. Zároveň je na Okresnom súde v Starej Ľubovni vedené konanie na základe návrhu matky pod sp. zn. 2P 104/2013 vo veci úpravy rodičovských práv a povinností k mal. deťom na čas do rozvodu manželstva.

Zároveň ako to vyplýva z dôvodov uvedených v uznesení súdu prvého stupňa, ale aj obsahu spisu, bol otcom podaný návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým žiadal nariadiť matke dočasne znášať právo otca určovať miesto pobytu mal. detí, nariadiť matke dočasne, aby sa zdržala výkonu rodičovského práva voči deťom spočívajúceho v zmene miesta pobytu mal. detí bez súhlasu otca a tiež nariadiť matke, aby najneskôr do 31. 10. 2013 zabezpečila návrat mal. detí na vlastné náklady do miesta ich obvyklého pobytu, a to N. G. XXX. V tejto veci už bolo rozhodnuté uznesením sp. zn. 4P 207/2013. Návrh bol zamietnutý, uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoP 36/2013 a nadobudlo právoplatnosť dňa 22. 4. 2014. Zároveň matka podala návrh na vydanie predbežného opatrenia na Okresný súd Bratislava II, ktorým žiadala dočasne zveriť deti do jej starostlivosti, určiť vyživovaciu povinnosť zo strany otca a tiež upraviť styk otca s mal. deťmi. O tomto návrhu bolo rozhodnuté uznesením č. k. 49C/135/2013-17 zo dňa 14. 8. 2013 tak, že návrh matky na vydanie predbežného opatrenia súd zamietol. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12. 9. 2013. Matka podala návrh na vydanie predbežného opatrenia aj na Okresný súd Stará Ľubovňa, o ktorom Okresný súd Stará Ľubovňa rozhodol uznesením č. k. 2P 103/2013-60 zo dňa 28. 10. 2013 tak, že dočasne zveril do osobnej starostlivosti matke mal. C. a mal. C. N. a otca mal. detí zaviazal povinnosťou uhrádzať výživné v nevyhnutnej miere. Na základe podaného odvolania Krajský súd v Prešove zrušil uznesenie a konanie zastavil, nakoľko dospel k záveru, že v danom prípade ide o totožné návrhy podané na dvoch súdoch, a to Okresnom súde Bratislava II dňa 7. 8. 2013 a Okresnom súde Stará Ľubovňa dňa 23. 8. 2013, a teda, že ide o prekážku veci právoplatne rozhodnutej - res iudicata.

V súvislosti s vydanými rozhodnutiami odvolací súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoP 7/2014 zo dňa 5. 6. 2014, ktorým odvolací súd zrušil uznesenie, ktorým súd prvého stupňa konanie zastavil a vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Išlo o konanie vedené na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 2P 4/2014 a návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia. Odvolací súd v dôvodoch svojho rozhodnutia konštatuje, že úlohou prvostupňového súdu je stanoviť predbežným opatrením rámec pravidiel pre účastníkov konania, ktorý by mal čo najviac rešpektovať záujmy obidvoch rodičov. Záujem obidvoch rodičov a detí je mimoriadne dôležitý a pre deti prospešný.

Súd prvého stupňa oprel svoje rozhodnutie o doplnok k znaleckému posudku č. 11/2014 zo dňa 21. 5. 2014, ktorý vypracoval znalec Mgr. E. E., ktorý v tomto doplnku uviedol, že v prípade zverenia mal. C. do starostlivosti iba jedného z rodičov by uprednostnil osobu otca napriek odporúčaniam uvedeným v znaleckom posudku č. 1/2014. Zároveň tento doplnok znaleckého posudku rešpektuje i Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov a navrhol rozhodnúť v zmysle uvedeného posudku.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na odvolacie námietky kolízneho opatrovníka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, ktorý namieta, že doplnok k znaleckému posudku č. 11/2014 zo dňa 21. 5. 2014 mu vôbec nebol doručený a nemohol sa k nemu vyjadriť.

Súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozhodnutia konštatuje, že si uvedomuje, že obaja rodičia majú vo svojich domácnostiach vytvorené vhodné podmienky na zabezpečenie starostlivosti o deti. Obidvaja sa dokážu o deti postarať a deti majú vytvorený k obidvom rodičom silný citový vzťah. Zohľadnil hlavne tú skutočnosť, že nástup mal. C. do školy už bude za necelých 8 týždňov. Preto je potrebné ustáliť, do ktorej školy má nastúpiť a zároveň ho na tento nástup do školy aj patrične pripraviť. Konštatoval, že práve stabilita prostredia je pre mal. dieťa najdôležitejším faktorom, ktorý ovplyvňuje jeho ďalší psychický a fyzický vývoj.

S týmto názorom súdu prvého stupňa odvolací súd nesúhlasí. Vo veci ide o rozhodnutie o protinávrhu otca k návrhu na vydanie predbežného opatrenia vo veci vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa sp. zn. 2P 4/2014. Tak ako bolo uvedené vyššie, v tejto veci Krajský súd v Prešove uznesením sp.zn. 6CoP 7/2014 zo dňa 5. 6. 2014 zrušil uznesenie, ktorým bolo zastavené konanie o nariadenie predbežného opatrenia, rešpektujúc zásadu zachovania dvojinštančnosti konania a uložil prvostupňovému súdu úlohu stanoviť predbežným opatrením rámec pravidiel pre účastníkov konania, ktorý by mal čo najviac rešpektovať záujmy obidvoch rodičov. V danom prípade však súd prvého stupňa rozhodol iba o jednom z detí, o maloletom C., o maloletej C. nerozhodol a zároveň neupravil ani styk matky s maloletým C.. Poukázal iba na konkludentnú dohodu podelenia si školských prázdnin, kedy si rodičia mienia deti striedať po dvoch týždňoch, pričom prvé dva týždne začínajú deti v I.. Súd prvého stupňa od septembra, pokiaľ nedôjde k dohode medzi rodičmi, poukazuje na potrebu upraviť styk vzhľadom na nástup do školy a s tým súvisiace povinnosti.

Z obsahu odvolania matky, odvolania kolízneho opatrovníka, ale i z vyjadrenia otca vyplýva, že tzv. konkludentná dohoda ohľadom „podelenia“ si školských prázdnin vo vzťahu k mal. C. realizovaná nebola. Z vyjadrenia otca vyplýva, že sa matka tvári, že nemohla byť cez prázdniny so synom a na druhej strane nebola ochotná dať jedinú záruku, že ho vráti.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa o dočasnom zverení mal. C. N. do osobnej starostlivosti otca, teda rozhodnutie o protinávrhu k návrhu na vydanie predbežného opatrenia vo veci vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa sp. zn. 2P 4/2014 (tak ho označil sám otec v návrhu) nie je podľa názoru odvolacieho súdu správne. Vzhľadom na prebiehajúce konanie vedené na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 2P 4/2014 bolo účelné rozhodnúť o protinávrhu otca spolu s rozhodnutím o návrhu matky a vo vzťahu k obom mal. deťom, teda tak maloletému C., ako aj k maloletej C.. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za dôvodnú odvolaciu námietku matky, že delenie súrodencov z dôvodu zotrávania rodičov na protichodných návrhoch nie je v záujme mal. detí. V záujme oboch mal. detí je zachovávanie

súrodeneckých väzieb, čo v danom prípade bolo skutočne rozhodnutím súdu prvého stupňa porušené. Odkaz na rozhodnutie Ústavného súdu SR I. ÚS 279/06 je v danom prípade namieste.

Preto odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že návrh otca na vydanie predbežného opatrenia zamietol (§ 220 O.s.p.).

Tak, ako bolo konštatované vyššie, účelné bude o protinávru otca k návrhu na vydanie predbežného opatrenia vo veci vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa sp. zn. 2P 4/2014 rozhodnúť spoločne s návrhom matky tak, ako to súdu prvého stupňa uložil Krajský súd v Prešove vo svojom uznesení sp. zn. 6CoP 7/2014 zo dňa 5. 6. 2014.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.